

2. De Commissie heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting, doordat het criterium “behoud van arbeidsplaatsen” bij de uitvoering van regeling III van de ZFM correct is uitgelegd en toegepast. Verzoekster stelt dat de Commissie het criterium “behoud van arbeidsplaatsen” onjuist heeft uitgelegd. Aangezien er in de Europese Unie geen begrip “arbeidsplaats” bestaat en een dergelijk begrip niet is verduidelijkt voor de toepassing van regime III, noch in de besluiten van 2007 en 2013, noch in de richtsnoeren van 2007, moet worden uitgegaan van het begrip “arbeidsplaats” zoals dit voortvloeit uit de nationale arbeidswetgeving. De methode om banen te definiëren in termen van “VTE’s” (voltijdse equivalenten) en “ACU’s” (jaarlijkse arbeidseenheden) is niet van toepassing op regeling III van de ZFM.
3. De Commissie heeft de algemene beginselen van Unierecht inzake rechtszekerheid en bescherming van het gewettigd vertrouwen geschonden. Verzoekster betoogt dat het besluit van de Commissie van 4 december 2020 betreffende steunregeling SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) door Portugal ten uitvoer gelegd ten gunste van de vrijhandelszone van Madeira (Zona Franca da Madeira, ZFM) — Regeling III, in strijd is met de algemene beginselen van Unierecht inzake rechtszekerheid en bescherming van het gewettigd vertrouwen, en dat de Commissie dus niet bevoegd is om van de Portugese nationale autoriteiten te verlangen dat zij de betrokken steun van de begunstigden, met name van verzoekster, terugvorderen.

Beroep ingesteld op 22 september 2022 — Silgan Holdings e. a./Commissie

(Zaak T-589/22)

(2022/C 424/62)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partijen: Silgan Holdings, Inc. (Stamford, Connecticut, Verenigde Staten), Silgan Holdings Austria GmbH (Wenen, Oostenrijk), Silgan International Holdings BV (Amsterdam, Nederland), Silgan Metal Packaging Distribution GmbH (Meißen, Duitsland), Silgan White Cap Manufacturing GmbH (Hannover, Duitsland) (vertegenwoordigers: D. Seeliger, H. Wollmann, R. Grafunder, Y.-K. Gürer en E. Venot, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- het bestreden besluit overeenkomstig artikel 264 VWEU nietig verklaren voor zover het betrekking heeft op verzoeksters, en
- de Commissie overeenkomstig artikel 134 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht verwijzen in de kosten van verzoeksters.

Middelen en voornaamste argumenten

Met het onderhavige beroep vorderen verzoeksters de nietigverklaring van besluit C(2022) 4761 final van de Commissie van 12 juli 2022 inzake een procedure op grond van artikel 101 VWEU [AT.40522 — Metal Packaging (oorspronkelijk “Pandora”)].

Ter ondersteuning van het beroep worden drie middelen aangevoerd.

1. Eerste middel: verweerster is onbevoegd wegens schending van het subsidiariteitsbeginsel.

Verweerster was niet bevoegd om de procedure tegen Silgan te voeren en het bestreden besluit vast te stellen. Het Bundeskartellamt (Duitse mededingingsautoriteit) was in staat om het onderzoek in deze zaak te voltooien gelet op de omvang van het reeds verrichte onderzoek en het feit dat de nationale procedure reeds zo ver was gevorderd dat in die procedure een besluit kon worden genomen. Verweerster verkeerde niet in een betere positie om de procedure te voeren.

2. Tweede middel: misbruik van bevoegdheid

De inleiding van de procedure en de vaststelling van het besluit door verweerster waren gebaseerd op niet ter zake dienende overwegingen. Zij waren ingegeven door het oogmerk de bepalingen van het Duitse recht inzake de bestraffing van inbreuken op artikel 101 VWEU te omzeilen en een vermeende leemte in het Duitse sanctierecht op te vullen.

3. Derde middel: schending van het in artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie neergelegde recht op behoorlijk bestuur

Verweerster heeft inbreuk gemaakt op het beginsel van behoorlijk bestuur en heeft aldus het krachtens artikel 41 van het Handvest aan verzoeksters toekomende grondrecht geschonden, omdat het bestreden besluit onevenredig is, het gewettigd vertrouwen van verzoeksters schendt en indruist tegen het beginsel dat het bestuur gebonden is aan zijn eigen besluitvorming.

Beroep ingesteld op 22 september 2022 — Cristescu/Commissie

(Zaak T-590/22)

(2022/C 424/63)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Adrian Sorin Cristescu (Luxemburg, Luxemburg) (vertegenwoordiger: S. Orlandi, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietigverklaring van het besluit van 17 november 2021 waarbij aan verzoeker voor een periode van zes maanden de sanctie opschorting van de plaatsing in een hogere salaristrap is opgelegd;
- verwijzing van de Europese Commissie in de kosten en tot betaling van een bedrag van 1 EUR aan verzoeker.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij drie middelen aan.

1. Eerste middel: kennelijke beoordelingsfouten die de onrechtmatigheid van het bestreden besluit meebrengen. Verzoeker stelt in dit verband dat de vermeende gebreken die aan het bestreden besluit ten grondslag liggen, niet zijn vastgesteld en dat zulks met name blijkt uit het unanieme advies van de tuchtraad.
 2. Tweede middel: schending van de rechten van de verdediging. Verzoeker beroept zich met name op het recht om te worden gehoord. Hij voert aan dat de leden van het Bureau voor onderzoek en disciplinaire maatregelen, aan wie in de loop van de procedure de bevoegdheden van het tot aanstelling bevoegde gezag zijn gedelegeerd en die het onderzoeksverslag hebben opgesteld waarvan de conclusies door de tuchtraad ter discussie zijn gesteld, naderhand een beslissende rol hebben gespeeld bij de vaststelling van het besluit dat door het uit drie partijen bestaande tot aanstelling bevoegde gezag op niet-transparante wijze is vastgesteld.
 3. Derde middel: schending van het evenredigheidsbeginsel.
-